

NAIVA

Z autobusa smo poskakali
kak vrapčeki z grane -
baš pred staro belo hižo.

Nutri v hiži visijo slike.
Gledimo i ne verujemo;

drevje je ljubičasto i žoto
saki dedek ima boto,
hižice so slamom pokrite,
okoli cerkve se so zbite.

Kokoši se po dvorišču sprehađajo,
raskuštrani pevci posod kukuričejo.
Pod zelenim nebom se šume črlenijo,
ljudi se gostijo i kre vode ležijo.
Selo je v teglinu, a cvetje do oblakov
raste,
pod Ajfelovim tornjem se marva pase.

V drugi sobi je još hujše;
z črni oblaki se musiče,
na nebi jašejo kosturi,
po zemlji kača plazi
i žareča voda brburi.

Kristuši na križu visijo,
a ljudi bez zobi
i z debelimi nosi
kak strahe zgledijo!

Po krohu se pentrajo,
po zemlji se vlečejo,
roke k nebi zdižejo!

„Draga djeco, ovo su slavna djela
najvećih slikara hrvatske naive.“

Isusek, a meni zgledi
kaj da so jeli nore gljive!

Pripovedala sem tati
kak je to bilo;
- takvoga bi pevca, tata,
i ja znala narisati!

On me je pogledal i samo se nasmejao.

Ak mi ne verujete,
odite ta, v galerijo, v Hlebine.
Al najte se začuditi;
to so vam naslikali
najvećši slikari hrvatske naive.

Tena Markić, 5. a

RJEČNIK

bel - bijel
bota – štap
brburiti - ključati
cerkve – crkve
cvetje – cvijeće
črleniti se – crveniti se
črn – crn
dedek – djedica
do oblakov – do oblaka
drevje – drveće
dvorišče - dvorište
gledimo – gledamo
hiža – kuća
još hujše – još gore
k nebi – u nebo
kača – zmija, guja
kak – kao
Kristuš – Krist
kroh – krov
marva - stoka
musiče se – sijeva
najte – nemojte
najvekši - najveći
nasmejati se – nasmijati se
nore – lude
nutri – unutra
pentrati se – penjati se
pevci - pijetlovi
plaziti – gmizati
posod – posvuda
pripovedati – pripovijedati
raskuštran – očerupan
saki – svaki
sprehađati se – šetati
straha – utvara, sablast
teglin - tegla
verovati - vjerovati
vleči se – vući se
vrapčeki - vrapčići
z – iz, s/sa
zdigati – dizati
zemla – zemlja
zgledeći - izgledati
zobi – zubi
žareča – žarka, vruća
žot – žut